

НИКОЛАЙ ХАЙТОВ
ЖЪЛТАТА УДУШВАЧКА

chitanka.info

Яви се един разбойник в нашето землище — билка с нежножълти цветове. Засели се най-първо в лещените ниви, намножи се и за кратко време задуши, загърли всичките ни лещи. С корените ли ги задуши, с миризмата си ли ги отрови не се разбра, но те оттогава удариха назад.

Подир лещата жълтата удушвачка налегна овеса, после — картофите.

Картофите залиняха. Бригадирът на полевъдната бригада нареди да се прекопават, но след копанта жълтата билка отново поникна и надрасна свикналите на чуждата помощ картофи.

Удушвачката взе и над овеса връх, засенчи го и го сякаш изпи.

Тоя хищник неотдавна прескочи оградата и се засели в моя двор. Прожълтя се първата година тук-там, но на втората невинната уж билка се намножи и нападна детелината. Закротила се, детелината тихо си растеше между плочите на двора, нежно си цъфтеше и се ширеше на воля, за радост на пчелите-медоберки. Жълтият плевел се намуши между цепките на плочите, отначало само тук-там, сетне се сгъсти, обсади детелината, взе да я оплита и души.

Детелината се уплаши и отстъпи. Прецъфтя набързо, незабелязано и се стопи в сянката на жълтата билка, но след година-две се съвзе: вместо да лази настрани — удари нагоре; стръковете ѝ от тлъсти и нежни, вкоравиха се и станаха жилави. Ожесточи се детелината, сплете ластари с жълтата нашественица — и я спря.

Третата година борбата продължи за всяка цепка в калдъръма, за всяка дупка, за всяко местенце под небето. Детелината започна да става по-едра, по-висока и вече заякнала, все по-неумолимо изтикваше нашественицата от двора. Стана от нея една храбра, мускулеста детелина... Защото нямаше кой да я плеви и предпазва и не се опираше на чужда помощ.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.